

РЕШЕНИЕ

№ 8633

гр. София, 04.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радина Карамфилова

ЧЛЕНОВЕ: Николай Димитров
Ивета Стефанова

при участието на секретаря Елена Георгиева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **606** по описа за **2026** година докладвано от съдия Радина Карамфилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на директор на дирекция „Обслужване“ при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите (ТД на НАП) С., чрез Й. Ц. Й. – юрисконсулт, отдел „Обжалване“, ТД на НАП С., срещу Решение № 4377/03.12.2025 г., постановено по н.а.х.д. № 6969/2025 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 22-и състав, с което е отменено като незаконосъобразно Наказателно постановление (НП) № 821890-F808917/03.04.2025 г. на директора на дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП С., с което на „БЛЕК БУШ“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв., на основание чл. 178 от ЗДДС, за нарушение на разпоредбите на чл. 132, ал. 2, вр с ал. 1, вр с чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗДДС. С касационната жалба се оспорва горепосоченото съдебно решение като неправилно поради нарушение на материалния закон – касационно основание по чл. 348, т. 3 от НПК. Поддържа се, че в случая е спазена разпоредбата на чл. 42, ал. 1, т. 4 от ЗАНН, като посочването в АУАН на разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 3 от ЗДДС касае изцяло техническа грешка, вместо да бъде посочена разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗДДС. Касаторът твърди, че не е нарушена разпоредбата на чл. 42, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, тъй като, видно от словесното описание на нарушението в АУАН, се касае за вписано преобразуване чрез отделяне на „БЛЕК БУШ“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], от дружество „ГРИН БУШ“, ЕИК[ЕИК]. Счита, че словесното описание на нарушението е ясно и несъмнено, съдържа пълно и точно описание на обстоятелствата около

извършеното от дружеството нарушение, което изпълнява хипотезата на чл. 132, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗДДС. Застъпва становище, че техническата грешка относно посочването на точката на чл. 10, ал. 1 от ЗДДС не води до съмнение относно фактическия състав на извършеното нарушение, съответно до съществено нарушение на процесуалните правила при издаване на АУАН и НП до степен нарушителят да не може да разбере за извършването на какво точно нарушение е съставен АУАН и НП. От словесното описание на нарушението в АУАН става ясно, че същият е съставен за нарушение на чл. 132, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, като съобразно предвидената законова възможност в чл. 53, ал. 2 от ЗАНН наказващият орган е издал обжалваното НП.

Моли да бъде постановено решение, с което да се отмени като незаконосъобразно и неправилно Решение № 4377/03.12.2025 г., постановено по н.а.х.д. № 6969/2025 г. по описа на СРС, НО, 22-и състав, и вместо него да бъде постановено друго, с което да се потвърди като законосъобразно НП № 821890-F808917/03.04.2025 г. на директора на дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП С..

В открито съдебно заседание по делото жалбоподателят не се представлява. Поддържа касационната жалба с писмени бележки от 24.02.2026 г. от юрк. Й. Й. с подробно развити аргументи за неправилност на оспорваното съдебно решение, в които заявява, че не възразява да бъде даден ход на делото в негово отсъствие. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – „БЛЕК БУШ“ ЕООД, не се представлява в съдебно заседание. С молба от 23.02.2026 г. от адв. П. Б. оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде оставено в сила решението на СРС. Претендира разноски по представен списък. Прави възражение за прекомерност на заявените от жалбоподателя разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура се представлява от прокурор К., която счита, че касационната жалба е основателна, тъй като са налице касационни основания за отмяна на решението.

Административен съд София - град, XXII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира обжалваното съдебно решение за валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното наказателно постановление, което подлежи на обжалване.

Не са изтекли както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

От фактическа страна въз основа на анализ на събраните по делото доказателства и доказателствени средства, включително разпит на свидетел, районният съд е приел за безспорно установено следното:

На 28.01.2025 г. в ТД на НАП С., отдел „Регистрация“ била извършена проверка по документи на „БЛЕК БУШ“ ЕООД за наличие на обстоятелства за регистрация по ЗДДС във връзка с подадено заявление за регистрация по ЗДДС с вх. № 0000-0149863/21.01.2025 г. на основание чл. 100, ал. 1 от ЗДДС. При извършена проверка в информационния масив на Агенция по вписванията -

Търговски регистър /ТР/ било установено, че за дружеството са налице основания за регистрация по ЗДДС по чл. 132, ал. 1 от закона, доколкото основание за регистрация е възникнало на база удостоверение с изх. № 20230510085657/10.05.2023 г. от Агенция по вписванията, с което се вписва преобразуване чрез отделяне от дружество „ГРИН БУШ“ /последното - с активна регистрация по ЗДДС от 09.03.2011 г./. Проверяващите констатирали, че датата на вписване на обстоятелството по представеното удостоверение от Агенция по вписванията е 10.05.2023 г., в резултат от което съгласно изискванията на чл.132, ал. 2 от ЗДДС „БЛЕК БУШ“ ЕООД е било задължено да подаде заявление за регистрация в 7-дневен срок от вписване на обстоятелството в ТР /до 17.05.2023 г. вкл./, но това е било сторено на 21.01.2025 г. - със закъснение от 615 дни.

За констатираното нарушение на жалбоподателя на 04.02.2025 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № F808917 от П. А. В., на длъжност главен инспектор по приходите в НАП при ТД С., като актосъставителят е посочил, че с горното деяние е нарушена разпоредбата на чл.132, ал. 1 и 2, вр. с чл. 10, ал. 1, т. 3 от ЗДДС. Актът е предявен на представител на дружеството на същата дата и подписан от него без възражения. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН дружеството е депозирано писмено възражение, в смисъл че липсва състав на извършено административно нарушение, а при условията на евентуалност – че същото представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, доколкото не е довело до увреждане на фиска.

Въз основа на така съставения акт, съобразявайки материалите в административнонаказателната преписка и депозираното възражение, е издадено процесното наказателно постановление № 821890-F808917/03.04.2025 г. на директора на дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП С., с което на жалбоподателя на основание чл.178 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 лева за нарушение на чл.132, ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл.10, ал. 1, т. 1 от ЗДДС.

За да отмени процесното НП, СРС е приел, че актът и НП са издадени от компетентен орган съобразно правомощията им, при спазване на сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН. Приел е, че с вписването в Търговския регистър на преобразуването на „ГРИН БУШ“ ЕООД дружеството-жалбоподател е придобило, на основание чл.10, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, стоки и услуги от регистрирано по ЗДДС лице. Така за дружеството-правоприемник е възникнало задължение за задължителна регистрация по ЗДДС, тоест към датата на вписване на обстоятелството в търговския регистър са били налице предпоставките за задължителна регистрация по чл. 132, ал. 1 от ЗДДС за преобразуване на търговско дружество. Доколкото съгласно разпоредбата на чл.132, ал. 2 от ЗДДС дружеството е следвало да подаде заявление в 7-дневен срок от вписването на обстоятелството в Търговския регистър, срокът за изпълнение на задължението бил до 17.05.2023 г. включително и нарушението е извършено на 18.05.2025 г., а закъснението за изпълнение на соченото задължение е 615 дни.

Въпреки съставомерността на извършеното нарушение съдебният състав е стигнал до извод, че са налице противоречия във фактическото и правното описание на административното нарушение. Посочил е в решението си, че не е налице идентичност между отразеното в акта и в НП, тъй като видно от вписаното в акта за установяване на административно нарушение на дружеството е вменено да е нарушил разпоредбата на чл. 132, ал. 1, 2, вр. чл.10, ал.1, т.3 от ЗДДС. Нормата на чл.10, ал.1, т. 3 от ЗДДС постановява, че не е доставка на стока или услуга доставката към приобретателя от преобразуващия се, от отчуждителя или от апортиращия в резултат на извършване на непарична вноска в търговско дружество. Административното нарушение, визирано в наказателното постановление като извършено от санкционираното дружество, е по чл. 132, ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗДДС – за това, че не е доставка на стока или услуга

доставката към приобретателя от преобразуващия се, от отчуждителя или от апортиращия в резултат на преобразуване на търговско дружество по реда на глава шестнадесета от Търговския закон. При така направеното описание на фактите и обстоятелствата по извършване на административното нарушение за нарушителя не става ясно какво именно нарушение се твърди, че е извършил, поради което е направен извод, че е допуснато съществено нарушение, довело до засягане правото на защита на дружеството-жалбоподател.

С тези мотиви районният съд е отменил НП.

Така постановеното решение е неправилно.

Съгласно чл. 132, ал. 1 от ЗДДС, лице, което придобие стоки и услуги по чл. 10, ал. 1 от регистрирано лице по чл. 96 или чл. 100, ал. 1, задължително се регистрира на същото основание. Разпоредбата на ал. 2 предвижда, че регистрацията по ал. 1 се извършва с подаване на заявление за регистрация в 7-дневен срок от вписване на обстоятелството по чл. 10, ал. 1 в търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел или вписване в регистър БУЛСТАТ, като датата на регистрацията в случаите по ал. 1 е датата на вписване на обстоятелството по чл. 10 в търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел или вписване в регистър БУЛСТАТ (ал. 3). В ал. 1 на чл. 10 от с.з. са визирани няколко хипотези на придобиване на субективни права, които не се считат за доставка по смисъла на ЗДДС, като в т. 1 е регламентирано като основание преобразуване на търговско дружество по реда на глава шестнадесета от Търговския закон – чрез преобразуване на търговско дружество, а в т. 3 - извършване на непарична вноска в търговско дружество. В случая от словесното описание на нарушението в АУАН и НП, както и от събраните в административнонаказателното производство и съдебния процес доказателства е категорично установено, че се касае за преобразуване на търговско дружество чрез отделяне, като от „ГРИН БУШ“, ЕИК 20136985, което е регистрирано по ЗДДС лице, се е отделило „БЛЕК БУШ“ ЕООД. В тази връзка на основание чл. 132, ал. 1 от ЗДДС на датата на вписване в ТР на преобразуването по ТЗ – 10.05.2023 г., „БЛЕК БУШ“ ЕООД е придобило на основание чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗДДС стоки и услуги от регистрирано по ЗДДС лице. Така за дружеството–правоприемник е възникнало задължение за регистрация по ЗДДС, което е следвало да се изпълни чрез подаване на заявление в 7-дневен срок до 17.05.2023 г. включително. Т. е подадено на 21.01.2025 г., съгласно писмените доказателства по делото, със закъснение от 615 дни. Правилно е отразена в НП датата на извършване на нарушението, а именно – 18.05.2023 г. Правилна е и посочената в същото правна квалификация на нарушението – по чл. 132, ал. 1, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗДДС.

Настоящата касационна инстанция счита, че не е допуснато съществено процесуално нарушение при издаване на НП, което води до неговата незаконосъобразност. Действително в АУАН е квалифицирано нарушението по чл. 132, ал. 1, във вр. с чл. 10, ал. 1, т. 3 от ЗДДС. Въпреки това липсва неяснота в какво изпълнително деяние се изразява извършеното нарушение, доколкото словесното описание на същото е идентично в АУАН и в НП. На следващо място, допуснатата неточност при изписване на цифрата на нарушената разпоредба е санирана от административнонаказващия орган по реда на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН с издаване на НП, в което квалификацията на нарушението е посочена коректно, както чрез словесното ѝ описание, така чрез цифровия израз на нарушената разпоредба. Съгласно последната разпоредба „наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина“. В случая липсва каквото и да е съмнение по отношение на личността на извършителя, както и на съставомерността на извършеното от него деяние, а вина, когато става въпрос за юридическо лице, не е предмет на доказване. С оглед на това и предвид обстоятелството, че нередовността в

съдържанието на АУАН е поправена от органа при издаване на санкционния акт – НП, не са налице основания да бъде направен извод, че последното страда от съществен порок, който обуславя неговата незаконосъобразност на процесуално основание.

Въззивният съд, като е отменил наказателното постановление само на това процесуално основание, без да изложи никакви мотиви по съществуващото на спора, не е обсъдил материалния закон, респективно не е изложил мотиви по представените по делото доказателства, имащи отношение към съставомерността на вмененото нарушение. Излагането на мотиви по същество за пръв път от касационната инстанция е недопустимо, защото лишава страните от разглеждането на спора им по същество в двуинстанционно производство. Различен би бил случаят, когато изводите на решаващия съд за съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателната процедура са правилни и на това основание не дължи разглеждането на спора по същество, но настоящият случай не е такъв. След като не се констатират сочените от районния съд процесуални нарушения, делото следва да се върне за разглеждане по същество, за да се анализират правнозначимите за решаването на делото факти, въз основа на които да се преценява приложението на материалния закон.

Поради изложеното обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено, а делото следва да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС. При новото разглеждане на делото, в зависимост от изхода му, въззивният съд следва да се произнесе и по въпроса за разносните в настоящата инстанция, съобразно предвиденото в разпоредбата на чл. 226, ал. 3 от АПК.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ АПК, във връзка с чл. 222, ал. 2 АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд – София град, XXII касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 4377/03.12.2025 г., постановено по н.а.х.д. № 6969/2025 г. по описа на СРС, НО, 22-и състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.